

Фонд р-3567 1
Опис 1
Справа 263
ДЕРЖАВНИЙ АРХІВ 6
Тернопільської області

Архів з біроку
Горинівсько-Бережанська округа ОЧУ

ПАПКА

для 263

паперів

Губернські шапери і інші підписанців (вірши, алектра)

20 р.

01 січня 1944р.
Чисельні дані: 09 серпня 1944р.
Чисельність документів: 4
Чисельність аркушів: 4
Зберігання: колекційного

ДЕРЖАВНИЙ АРХІВ 6
Тернопільської області
р-3567 Опис 1 Справа 263

1

Новий Рік.
/у відповідь Сосюра/

Витай новий нам рече сорок сьомий,
Хоч ти в забавах нас не застаєш,
Бо наш народ пригнічений, голодний,
А ти нам може волю принесеш.
На твій привіт не п'ємо алкоголю,
Нехай вже п'ють Сосюра та Бажан,
Ті виродки, що вкрали у нас волю,
— Ти нас застав у крові з власних ран.
Та ти новий, ще може і не знаєш,
Чому у мене такий біль і гнів,
А прикінці може й мені признаєш,
Тепер прости, ще йду до тих рабів.
За що ти п'єш негідний?... Схаменися!
За Сталіна? За гада? — Та це кат!
А ну вернись в минуде. Подивися,
А там побачиш хто був "старший брат".
Ох, ви раби нікчемні та безпутні!
Та ви у найми за безцін пішли.
Тепер п'єте за вері п'ятикутні,
А рідну Матір свою продали.

Вже близький час, народ пірве кайжане,
Дніпро всю погань в море понесе,
Окаянні! Що ж тоді буде з вами?
Лиш пляма зради остане на все.
Я знов верну до тебе сорок сьомий,
Пробач, часу ятрішки змарнував,
Та цей Сосюра — кда безсоромний,
Мою зболілу душу заціпав.
Нехай щезає все лихе від нині,
Хай клич лунає громом на весь світ:
Воля народам і жидицька воля людині!
— Хай заганає правда в сотні літ!
Витай, гостю у нас наш новий гостю,
Хай линуть пісні на славу тобі,
Лиш не скупись для нас, як сорок шостий,
У справедливій нашій боротьбі.
Якщо здобудемо за тебе свободу,
На честь твою спорожнимо черки,
За життя довге нашого народу,
В пам'ять про тебе на вічні віки.
В./С./

Новий Рік.

Вже рік новий крізь сніг і вітер лине,
І ми п'ємо, як мед із сот.
За Сталіна, за нашу Батьківщину
І за великий російський народ!
За той народ, що доблестю своєю
нас об'єднав, і з ким на бій ідучи
Ми засвітили над землею
І тьму взяли на гострий меч.
За той народ, що вері п'ятикутні
над світом зняв, як прапор і як спів,
що з нами іде у радісне майбутнє,
як старший брат, як лицар всіх віків.
За день наш тост, за те, щоб згинув морок,
щоб на землі завжди цвіла весна,
щоб всіх катів розвіяти на порох
П'ємо з вином бокали ми до дна.
Щоб міжнародня дружба вічно квітла,
щоб жив між нами много много літ,
Хто дав нам стільки радості і світла,
Наш рідний Сталін. Слава і Привіт!
І Щоб Відчизна стягом над віками
стояла вічно, щоб у дальший час
нащадки наші теплими словами
в своїх піснях згадали і про нас.
Нехай життя цвіте для нас розмаєм
і щастя дні ідуть за роєм рі?
Ми рік новий піснями зустрічаєм
І проведжаєм співом рік старий.

Володимир Сосюра.

/Цей вірш був поміщений в газеті коропецького району
"Промінь Ільіча" в числі 1 /Ю1/ 1 січня 1947 р./

ДЕМОКРАТИ - Д Е М О К Р А Т И.

/ По дорозі до урни /

У неділю на вибори
Гнали всіх агітатори.
"Сталін будить депутатом"
Гантвевь москаль, з автоматом,
Нема що дати, Василю,
Ходім, щоб не було лихе...
Ішли дві старші кумі,
В десить поважні задумі.
Ото кумоньке паскуда,
Ото чорт, Сталін - прибуда.
Видумав якісь вибори,
То страшно велике горе.
Заговорили Барваро...
Щоб їх хейбра нацала.
О, так так куме Барваро,
Ще все таки божа кара.
Ходить якийсь агітатор,
Так як колись цижвистратер.
Конституцію читає
Сталінську, і пеняє.
Ці вибори є наліпші
Каже /Моднопрактичніші/ 1/
Чи якесь їх називає...
А чорт все їх грішні знає.
То читає, то говорить
А все тільки про вибори,
То про Сталіна - злодугу,
Що нам навів таку тугу.
Про якегось молотва,
Манульського - Аруцва,
Щодеманшанішанішанішанішані,
Про Гречулу Корнішца,
Про "Павліну з Керещца."
Я про всіх не памятаю...
Але раз мене питаю,
Що ми з того будем мати.
Як підем голосувати.
А він каже, усе буде,
Все, що тільки сюють люде.
Вігне каже, я не дуру
Сталін дасть /малу актуру/ 2/
Буде на та, сирник мило
І будем жити щасливо.
Мни, щоб всі голосували.
Так і в ра оні казали.
А я, ще дурна питаю,
Слухай, кажу, я не знаю,
Що те за ті кандидати.
Як піду голосувати.

Іа вас Бог мусить екарати...
Демократи, демократи...

Полонення :

- 1 . ~~Моднопрактичніші~~ На демократичніші
- 2 . Ману актура .
- 3 . Адвокати .
- 4 . Ін інери .
- 5 . Учителі - професори .

Аблекати, Віндзінери, /3/ /4/
Чи москове ькі одіпери
Попри, осисори вчені /5/
Чи такі як ми грічені.
То каже не краші люде,
А чи вам щось з того буде
То побачите потому.
То партія є в усьому.
Вам кають голосувати
Іви мусите мовчати.
А дивнеь баба мудрує.
То Сталін уєін керує.
Як би але пішли вибори
То всіх за уральські гори,
На Сибір, в тюрму за ґрати,
У колгоспи там здихати.
Про нас ввесь світ мусить знати,
Що ми ділені "демократи".
Нема над чим більш думати.
Взяв книжки і пішов з хати.
О, так так куме Барваро,
Видно, що все все пропало.
Десь наша УІІ в Карпати,
Невно пішла зимувати.
Цитьте куме, то нічого...
Народ сам хоче свого
І не навидить Сталіна...
От, от і настане зміна.
Вчера в нас коло керещці,
Були лоточка і лоточка...
...ще хотіла щось сказати,
А тут москаль з поза хати.
"Види стара бандеровка"
Видіш...вот ето вінтова.
Раз...і туди твоє мать.
Не будиш деже бєлгать.
Паші вон, голосувать.
Вот...вашу бандітську ать.
Іа я німа бандітка,
Чого ти верещиш до дітца.
Я називаєсь Барваро.
Тьбу на тебе. Ото кара.
Ходім куме Василю.
О Господи. Ото лихе...
О, такі те в нас вибори.
Ще справді народне горе.
Ціла Україна вкритта,
Віськом Сталіна бандита.

9-го лютого 1947 року.

А.

3

ГЕНІЯЛЬНИЙ

СПЕКУЛЯНТ

Спорожили у Сталіна
Токи, магазини
Хоч награвив він чимало
Добра з України.

Але треба було всерди
Багато роздати...
Тим, що згоджувались його
"Генієм" назвати.

Чималенько відіслав він
Грецьким комуністам,
Щоб мали чим вобвати
І мали що їсти.

І китайські комуністи
Багато дістали
Хліба, зброї і одехі
Та: "Ще дай!" - казали.

Простягали з усіх боків
До Сталіна жмені
Чалбайсан, Дімітров, Тіто:
"Дай Сталіні! Дай Геніі!"

Ну і "геніі" на всі боки
Щедро роздавали,
А "соратники" всі рештки
Нашком розікрали.

То ж не диво, що спустіли
В Кремлі магазини
Так, мов по "хлібоздачі"
Кологоси України.

Що робити? Страшна думка
До Сталіна суне:
"Не дам грошей за границю,
Буде "геніі" Трумен!"

"Ні, не буде так ніколи)
Треба гроші дати,
Щоб не він, а я був "геніі",
Але... де їх взяти?"

Ще раз позика не піде...
Хіба їй на зміну
Зарядити по всім царстві
Грошеву виміну.

Ніби треба спекулянтів
Громити і бити,
Вони ж ціни підризвають,
Тяжко щось кунити.

Щоб збільшити рубля (дість, вар)
Над ним контроль мати,
Треба ніби усі старі
Гроші постягати.

Як задумали - зробили.
"Указ" написали,
Щоби всі ті старі гроші
Сталіновві здали.

"Ми ж за десять безвар-
Один "повноцінний"
Дамо нашим громадянам
Ласкаво в заміну".

І дали нові банкноти,
В обіг їх пустили,
Старих курсу позбавили
Сталінські громили.

І за старих рублів десять
Одного нового
Заплатили спекулянти
Із Кремля самого.

A

На продукти нові ціни,
Високі і "сталі",
Лиш для партії вигідні
Дав "премудрий" Сталін.

Він партійцям підніс. плату,
Підвищив без міри,
Вони тішаться із цього,
Аж вилазять з шкіри.

Харчових квитків немає,
Ціни - що й казати...
Народ купити не зможе,
А їм мусить дати.

Службовик ти чи колгоспник,
Чи робітник шахти,-
На прожиток не заробиш,
Хіба мусиш красти.

На прожиток не заробиш
В злочинськiм "Совзі",
Де краде держава, Сталін,
І всі його друзі.

Всі крадуть і спекулюють
Партійні злочинці,
А трудящі і голодні,
Й босі і німі.

Лише треба усім разом
Зі зброєю стати
Й геніяльних спекулянтів
Із Кремля прогнати!

Виміною грошей Сталін
Мету досягає.-
Він трудящим до купівлі
Доступ замикає.

В магазинах остаються
Товарів запаси,
Бо всі гроші посягали
У державні каси.

Селянин уже нічого
Продати не може,
На торгах усе пограбують
Сталінські вельможі.

Так "будує" Йосиф Сталін
Комунізм у світі,
А трудящі голодують
І взимі і вліті.

Що ж робити нам, трудячим?
Як маємо жити?
Як ще довго згряє в Кремлі
Кров з нас буде пити?

Вже недовго неживатись
Сталінським вельможам,
Всенародним кроповцям
Ми кінець положим!

Анекдоти.

За відвану. На базарі в одному місці зах. обл. України інвалід т. зв. "вітчиз-
няної війни", підпираючись костулями, продає всякі дрібниці західно-європей-
ських фабрик, які наховані в нього в перевішеній через плече сумці. Через дру-
го плече звисає в нього друга торба, в яку складає виторговану всячину /в на-
турі звичайно/. Обсервуючи з боку цей незвичайний "торгмагазин" в сумці, одна
з місцевих селянок питає з цікавості: "А що ж це ви маєте в цій другій торбі?"
— Це, — каже інвалід, показуючи на торбу з крамом, — торба за "победу", а
це, — вказує на другу, — торба за відвану".

По анекдот, а правда. Край шляху в укосі на передмісті залишено радгоспну
коняку, яка "перевиконуючи норму", закубіла в дорозі тим "дбайливим" господа-
рям. Другого дня в ранці чиясь добряча рука вмістила біля покійного "автона-
ролог" /табличку/ такого змісту:

Ох, советская ти власть,
До ти народила?
Літо і пшеницю
Віддала за границю,

Лічміль і свес
Забрав МТС,
А я робив у совхозі
І здох на дорозі.

Зміст некрологу помахом вітру рознісся по цілому районі. За пару днів, про-
ікдаючи попри "покійного, один з "чиновників" району, побачивши, що біля падла,
читаючи товплятьоя люди — зііз з фіри і забрав табличку-некролог до району.

Тюрма краще колгоспу. Одному з радянських громадян довелося задля "роз-
коші" доскочити пару років "перевоснітовки" в концлагері. Здавши "іспит", вер-
нувся до дому. Тут стрінув одного односельчанина, який з повною ширістю ви-
ловлював співчуття недавньому каторжнику: "То ж Вам довелося настраждатися!.."
— каже односельчанин.
— "Ет, — каже перший, — що то є тюрма? Літо — зима, літо — зима та й двох ро-
ків нема але я таки живу. Та от мій брат пішов до колгоспу, то вже давно ноги
витагнув, продав на віки.

.....
.....

ЗАСВІДЧУВАЛЬНИЙ НАПИС СПРАВИ № _____

У справі (розділі опису, закінченому описі) підшито і пронумеровано 4 _____ аркушів;

у тому числі літерні номери (готує) _____;

пропущені номери _____

+ аркушів внутрішнього опису _____

Особливості фізичного стану та формування справи	Номери аркушів
1	2

Спеціаліст _____
Посада _____ (підпис)

21 червня 2018 року

В. Сидоренко
(ініціали (ініціал імені), прізвище)